

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-212/17-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidije Vukičević, predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Marine Kosović Marković, članice vijeća, te sudske savjetnice Marijane Čuk Kostrec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja N. O. d.o.o. iz Z., koju zastupa S. D., odvjetnik iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UPII-008-07/17-01/496, urbroj: 401-01/03-17-01 od 13. srpnja 2017., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Vlade Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 19. listopada 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UPII-008-07/17-01/496, urbroj: 401-01/03-17-01 od 13. srpnja 2017.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba trgovačkog društva N. O. d.o.o., tužitelja u ovom upravnom sporu, zbog neodlučivanja o zahtjevu za pristup informacijama upućenog Vladi Republike Hrvatske.

U tužbi tužitelj navodi da Vlada Republike Hrvatske nije odlučila o njihovom zahtjevu za pristup informacijama u propisanom roku niti je o tome izradila rješenje, a pritom je pogrešno primijenjeno materijalno pravo, osobito članak 5. stavak 1. točka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.-dalje u tekstu: ZPPI), te članak 18. stavak 5. ZPPI-a, jer tražena točno određena informacija ne predstavlja traženje uvida u spis predmeta, objašnjenja ili uputa vezanih uz ostvarivanje nekog prava ili izvršavanje obveza, izrada analiza i tumačenje nekog propisa, odnosno stvaranje nove informacije. Smatra da je postavio Vladi Republike Hrvatske uredan, osnovan i u skladu s odredbama ZPPI-a zahtjev za pristup informacijama vezano za sastanak u Vladi Republike Hrvatske na kojem su bili nazočni A. P., predsjednik Vlade RH i D. T., predsjednik uprave H. T. d.d., a zatražena je informacija o tome radi li se o redovnom ili izvanrednom sastanku sa vodećim gospodarstvenicima, na čiju je inicijativu održan taj sastanak; je li sastanku prisustvovao i neki drugi gospodarstvenik, izuzev D. T.; što je bila tema sastanka te je li bila tema širokopojasna mreža.

Mišljenja je da se u paušalnom i proturječnom obrazloženju pobijanog rješenja pogrešno utvrđuje da se u konkretnom slučaju radi o novinarskom upitu na koji se primjenjuje Zakon o medijima, te da je o zahtjevu tužitelja odlučeno prema odredbi članka 23. stavak 1. točka 6. ZPPI-a, na način da je tužitelj obaviješten o tome da se zahtjev ne smatra zahtjevom za pristup informacijama u smislu članka 18. stavak 5. ZPPI-a, iz kojih razloga u konkretnom slučaju nije došlo do šutnje uprave; te da je o zahtjevu tužitelja tijelo javne vlasti odlučilo u roku propisanom u članku 20. stavak 1. ZPPI-a.

Iz razloga što je tužitelj registrirana pravna osoba kod Trgovačkog suda u Zagrebu, pogrešno je zaključeno da se radi o novinarskom upitu na koji se primjenjuje Zakon o medijima pa nije primjenjiva odredbe o uskrati prava na informaciju iz članka 6. Zakona o medijima koja se opširno i neosnovano citira u obrazloženju pobijanog rješenja, radi čega se radi o pogrešnoj primjeni materijalnog prava.

Smatrajući da je zatražena točno određena informacija mišljenja je da je tuženik pogrešno primijenio članak 5. stavak 1. točka 3. ZPPI-a, kao i članak 18. stavak 5. ZPPI-a, jer se nije radilo o traženju uvida u cjelokupni spis predmeta, objašnjenja ili uputa vezanih za ostvarivanje nekog prava ili izvršavanje obveze izrade analize ili tumačenja nekog propisa, odnosno stvaranje nove informacije, a s tim u vezi rješenje ne sadrži nikakve argumente pa u konačnici niti obrazloženje u svezi postojanja pretpostavki iz članka 18. stavka 5. ZPPI-a, u odnosu na zahtjev tužitelja.

Smatra da na zahtjev nije odgovoreno u skladu s kogentnom odredbom iz članka 23. stavak 1. točka 6. ZPPI-a jer je služba za odnose s javnošću Vlade Republike Hrvatske trebala uputiti tužitelja na način ostvarivanja zatražene informacije, pa je u konkretnom slučaju, suprotno pogrešnom utvrđenju u obrazloženju pobijanog rješenja došlo do šutnje uprave, niti je društvo nakon proteka 15-dnevnog roka iz članka 20. stavka 1. ZPPI-a e-mailom od 5. travnja 2017., e-mailom od 25. svibnja 2017., Službe za odnosu s javnošću Vlade Republike Hrvatske upućeno na način ostvarivanja zatražene informacije.

U dokaz tome predlaže saslušanje I. Ć., zaposlenice Službe za odnose s javnošću Vlade RH, V. M., zakonske zastupnice tužitelja te uvid u e-mail Službe za odnose s javnošću Vlade RH.

Tužitelj se poziva na odredbu članka 20. stavak 1. ZPPI-a koji propisuje obvezu odlučivanja na temelju zahtjeva za pristup informaciji najkasnije u roku 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, te smatra da iz prezentiranih materijalnih dokaza, a posebno iz e-maila Vlade RH od 1. ožujka 2017., jasno proizlazi da Vlada u zakonom propisanom roku nije odlučila u skladu sa zakonom o pravu tužitelja na pristup zatraženim informacijama, jer iako je obavijestila tužitelja da njegov zahtjev ne smatra zahtjevom u smislu ZPPI-a, propustila je uputiti tužitelja na način ostvarivanja zatražene informacije, pa je zbog propuštanja javnopravnog tijela u konkretnom slučaju povrijeđen zakon.

Predlaže ovom Sudu da u sporu pune jurisdikcije donese presudu kojom usvaja tužbeni zahtjev i poništava osporeno rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da u cijelosti ostaje kod razloga iznesenih u obrazloženju osporenog rješenja, jer se tužiteljev podnesak iz formalnih i materijalnih razloga ne može smatrati zahtjevom za pristup informacijama prema odredbama ZPPI-a. Predmet poslovanja tužitelja je, između ostalog, djelatnost nakladnika, djelatnost javnog informiranja, objavljivanje elektroničkih publikacija, bez obzira na značajke medija na kojem su objavljene, tiskanih novina, časopisa i drugih periodičnih publikacija, izdavačka djelatnost, te je uvidom na internetsku stranicu utvrđeno da je tužitelj nakladnik H. p. p. O.h... Stoga smatra neosnovanim navod tužitelja kako se ne radi o novinarskom upitu obzirom na to da se radi o trgovačkom društvu. Ističe da je tužitelj u upitu od 17. veljače 2017., kojeg je i naslovio kao novinarski upit naveo da traži odgovore na pitanja vezana za sastanak, a u upitu od 9. ožujka 2017., u kojem su zatražena određena pojašnjenja vezana za navedeni sastanak, navodi kako zadržava pravo da njihova pitanja kao i odgovore Vlade

RH objavi na njihovoj Internet stranici i u njihovom tiskanom izdanju. Tužitelj je sve upite zainteresiranoj osobi slao na e-adresu službe za odnose s javnošću i na e-adresu predstojnika Ureda predsjednika Vlade, iako je na službenoj stranici Vlade RH navedena e-adresa službenice za informiranje Vlade RH na koju se elektroničkom poštom upućuje zahtjev za pristup informacijama Vlade RH. Poziva se na odredbe ZPPI-a, koje propisuju što se sve smatra informacijom, prema kojima ne proizlazi da je tužitelj zatražio točno određenu informaciju, već traži odgovore na pitanja kao i pojašnjenja istih vezano za održani sastanak, pa proizlazi da odgovor na svako postavljeno pitanje ne predstavlja materijaliziranu informaciju, radi čega se ne smatra zahtjevom za pristup informacijama. Ostvarivanje prava na pristup informacijama prema odredbama ZPPI-a predstavlja pristup već gotovoj, postojećoj informaciji, a ne obvezi tijela javne vlasti da daje odgovore na pitanja. Pristup informaciji znači dobivanje preslike određenog dokumenta, snimke ili nekog drugog zapisa podataka i ne predstavlja obvezu tijela javne vlasti da obavlja određene radnje, odnosno izrađuje novu informaciju ili mišljenje, vrši analizu, daje tumačenje i sl. U slučaju da je tužitelj zatražio bilješku ili zapisnik s održanog sastanka, tada bi se upit smatrao zahtjevom za pristup informacijama i primjenjivale bi se odredbe ZPPI-a, čak i u slučaju da je naslovljen kao novinarski upit i da je poslan na adresu Službe za odnose s javnošću Vlade RH, jer bi se radilo o materijaliziranoj, gotovoj informaciji. Zaključuje da tužitelj neosnovano tvrdi da nije upućen na način ostvarivanja informacije, obzirom na to da je službenica za informiranje Vlade Republike Hrvatske u odgovoru od 5. travnja 2017. godine i u odgovoru od 26. svibnja 2017. godine uputila tužitelja na odgovor Službe za odnose s javnošću od 1. ožujka 2017. godine te je stoga postupila sukladno odredbi članka 23. stavka 1. točke 6. ZPPI-a u roku propisanom u članku 20. stavku 1. ZPPI-a.

Tuženik iz navedenih razloga ostaje u cijelosti kod razloga donesenog rješenja i razloga navedenih u svom odgovoru na tužbu i prilaže dokaze koji se nalaze u spisu predmeta te predlaže Sudu odbiti tužbu i potvrditi drugostupanjsko rješenje tuženika.

Vlada Republike Hrvatske u odgovoru na tužbu navodi da se radi o novinarskom upitu na koji se primjenjuje Zakon o medijima jer je upućen na e-adrese Službe za odnose s javnošću Vlade Republike Hrvatske ... s naslovom Novinarski upit, a radi pripreme za sljedeći broj magazina, te je Služba dostavila tužitelju odgovor na postavljeni upit putem iste e-adrese u primjerenom roku u skladu sa Zakonom o medijima. O zahtjevu tužitelja je odlučeno i u skladu s člankom 23. stavkom 1. točkom 6. ZPPI-a na način da je tužitelj obaviješten da se njegov zahtjev ne smatra zahtjevom za pristup informacijama u smislu članka 18. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama, te da je na njegov upit odgovorila Služba za odnose s javnošću Vlade Republike Hrvatske.

Vlada Republike Hrvatske se kao zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu priklanja stavu tuženika iznesenom u obrazloženju osporenog rješenja te ostaje kod svih navoda iz obrazloženja osporenog rješenja, smatrajući da je rješenje zakonito i da su u postupku na potpuno i točno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenjene odredbe materijalnog prava. Stoga smatra neosnovanim navode tužitelja da se radi o propuštanju javnopravnog tijela da u zakonom propisanom roku odluči o pravu tužitelja u smislu odredbe članka 3. stavka 1. točke 3. Zakona o upravnim sporovima, jer nije došlo do šutnje uprave.

Predlaže ovom Sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Tužitelj se očitovao na odgovor tuženika na tužbu podneskom 19. listopada 2017. godine. smatrajući da je nerazumljiv i paušalan navod u odgovoru na tužbu tuženika kao i Vlade Republike Hrvatske da postoji materijalno-pravna razlika u postupanju tijela javne vlasti ovisno o tome je li podnositelj zahtjeva novinar-nakladnik ili kad pristup informaciji traži drugi korisnik prava na informaciju odnosno da primjena odredaba materijalnog propisa ovisi o načinu upućivanja zahtjeva. Smatra da je razumno očekivati da tijela javne vlasti imaju razrađene postupke kad pojedini službenici tijela javne vlasti zaprime neki podnesak koji predstavlja zahtjev za pristup

informacijama, te se najprije uvodi u urudžbeni zapisnik a potom raspoređuje nadležnom službeniku za rješavanje, pogotovo kada je riječ o Vladi Republike Hrvatske. I dalje smatra da je postavljeni zahtjev, zahtjev za pristup informacijama, a ne upit novinara – nakladnika kako to smatra tuženik, te da je zahtjev postavljen za jasno i točno određenu informaciju pa je Vlada Republike Hrvatske mogla ili dati traženu informaciju ili odgovoriti da je ne posjeduje. Ponavlja da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo, jer se ne radi o traženju uvida u spis predmeta, objašnjenja ili upute, izrade analize ili tumačenja nekog propisa, a sve te informacije bi morale postojati u nekom obliku kojeg je tijelo javne vlasti izradilo samo, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti. Smatra da se kolokvijalno radi o rokovniku-radnoj bilježnici kojom se služi predstojnik ureda Vlade Republike Hrvatske koji obavlja savjetodavne, analitičke, stručne i administrativne poslove za potrebe predsjednika Vlade odnosno glavnog tajništva Vlade Republike Hrvatske prema uputama predsjednika, potpredsjednika i glavnog tajnika Vlade pri obavljanju stručnih, analitičkih, upravno-pravnih, administrativnih i informatičkih poslova te stručne i administrativno-tehničke pripreme materijala za rasprave i odlučivanje na sjednicama stručnih radnih skupina, radnih tijela Vlade, užeg kabineta Vlade i sjednicama Vlade, te predlaže na te okolnosti saslušati predstojnika Ureda predsjednika Vlade Republike Hrvatske i glavnog tajnika Vlade Republike Hrvatske.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima, Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS), Sud je tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim.

Ovaj Sud nije našao potrebnim održati usmenu raspravu, jer su činjenice nesporne pa se radi samo o primjeni prava, a tužitelj nije izričito zatražio održavanje rasprave, pri čemu je Sud imao na umu načelo učinkovitosti iz članka 8. ZUS-a prema kojem će Sud upravni spor provesti brzo i bez odugovlačenja, uz izbjegavanje nepotrebnih radnji i troškova, uz onemogućavanje zlouporabe prava stranaka i drugih sudionika u sporu te potrebe donošenja odluke u razumnom roku.

Uvidom u ispis e-mail komunikacije između tužitelja i zainteresirane osobe te sadržaj upita i odgovora ovaj Sud ocjenjuje da je osnovano odbijena žalba tužitelja iz razloga iznesenih u obrazloženju rješenja tuženika. Odlučno je u ovoj upravnoj stvari da je službenica za informiranje Vlade Republike Hrvatske elektroničkom poštom dana 26. svibnja 2017. godine dostavila odgovor tužitelju o tomu da je 5. travnja 2017. godine upućena obavijest prema članku 23. stavku 1. točki 6. ZPPI-a. Odgovorom potvrđuje primitak podneska od 23. svibnja 2017. godine upućenog Službi za odnose s javnošću Vlade Republike Hrvatske, a koji sadržava požurenje povratne informacije i u kojem e-mailu je, zatražen odgovor u roku od daljnja tri dana, kako sa neodgovorenim upitima ne bi zatražili postupak pred Povjerenikom za informacije zbog netransparentnosti i izbjegavanja dostave odgovora utemeljenih na zakonu.

Tužitelj je obaviješten da je uvidom u evidenciju utvrđeno da je 5. travnja 2017. godine sukladno članku 23. stavku 1. točki 6. ZPPI-a upućena tužitelju obavijest, elektroničkom poštom od strane službenice za informiranje Vlade Republike Hrvatske, tužitelju u kojoj obavijesti se daje odgovor kako se radi o zahtjevu na koji se ne primjenjuju odredbe ZPPI-a uz pojašnjenje tužitelju da je od Službe za odnose s javnošću dobio odgovor od 1. ožujka 2017. godine.

Ovaj Sud prihvaća ocjenu tuženika da se ne radi o zahtjevu za pristup informacijama u smislu odredaba ZPPI-a, te da je službenica za informiranje postupila sukladno članku 23. stavak 1. točka 6. ZPPI-a obavijestivši tužitelja da se zahtjev ne smatra zahtjevom za pristup informacijama u smislu članka 18. stavak 5. ZPPI-a, pa slijedom toga nije niti došlo do šutnje uprave.

Iz sadržaja zahtjeva, kao i sadržaja kasnijih e-mailova proizlazi da tužitelj nije zatražio već gotovu, postojeću informaciju, to neosnovano tužitelj smatra da je zatražio informaciju u svojstvu odredaba ZPPI-a i to točno određenu informaciju, kao i to da je Vlada Republike Hrvatske propustila u propisanom roku uputiti tužitelja na način ostvarivanja zatražene informacije.

Slijedom iznesenog Sud je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a odlučio kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 19. listopada 2017.

Predsjednica vijeća
Lidija Vukičević, v.r.